14/09/2023

Γενοκτονία Ελλήνων Μικράς Ασίας: Η Ημέρα Εθνικής Μνήμης δεν επιτρέπει ανατολίτικα παζάρια

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Οι μεγάλες εορτές για τον Ελληνισμό δεν ταυτίζονται μόνο με την θρησκευτικότητά του αλλά αποτελούν έναυσμα για την διατήρηση της εθνικής μνήμης όπως αυτή διατυπώθηκε μέσα από τους αγώνες για την ελευθερία, θυμίζοντας μας σε πολλές περιστάσεις τις θυσίες των προγόνων μας.

Του Νικολάου Ζαΐμη

Έτσι και **η 14η Σεπτεμβρίου** εκτός από τον εορτασμό της Δεσποτικής εορτής της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, για τον Ελληνισμό, έχει ακόμη μια ιδιαίτερη σημασία. Έχει καθιερωθεί από το 1998 από την Πολιτεία ως **"Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό Κράτος".**

Η σημερινή επέτειος έρχεται να μας θυμίσει τις λέξεις εκείνες τις οποίες έγραφε ο Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος προς τον Ελευθέριο Βενιζέλο λίγο πριν τη μεγάλη καταστροφή της Μικρασίας. *«Ο Ελληνισμός της Μικράς Ασίας, το Ελληνικό Κράτος αλλά και σύμπαν το Ελληνικό Έθνος κατεβαίνει πλέον εις τον Άδην, από τον οποίον καμία πλέον δύναμη δεν θα δυνηθεί να το αναβιβάσει και να το σώσει...»* Μαρτυρικό υπήρξε το τέλος του Ιεράρχη που με το αίμα του για την πίστη του Χριστού και την αυταπάρνηση του ποιμένα να μην εγκαταλείψει το ποίμνιό του, κέρδισε την Αγιότητα. Μαρτυρικό υπήρξε το τέλος χιλιάδων Ελλήνων που σφαγιάστηκαν από τις ορδές των εθνικιστών Τούρκων του Κεμάλ Ατατούρκ και του Νουρεντίν Πασά.

ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΒΩΜΟΝ

ΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΝΟΥΡΕΔΔΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΣ

Ο ΗΡΩΪΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΑΥΤΑΠΑΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΧΙΟΣ, 31 Αὐγούστου. (Ἰδ. ὑπηρ. «Παρίσιος»)— Μὲ τὰ ἐκτελούμενα τὴν μαυρόφορον τῶν διασωθέντων στρατιωτῶν μας ἐκ Τσεσμὲ ἀτμοπλοίων, ἀφίκοντο σήμερον καὶ ὀλίγοι ὁμογενεῖς ἐκ Σμύρνης, οἵτινες ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν μαρτυρικὴν πόλιν τὴν νύκτα τῆς παραδόσεως. Λευτέρας καὶ ἔρθασαν πεζοπορούντες εἰς Τσεσμέ.

Ὅ,τι ἀφηγοῦνται οἱ ἀνωτέρω ὁμογενεῖς εἶνε ἀληθῶς ἀπερίγραπτον. Ἡ Τουρκικὴ λύσσα ἐξέσπασε θυελλωδῶς κατὰ τῶν ἀτυχῶν ὁμογενῶν τῆς Ἰωνίας οἵτινες ἐπεμελήθησαν τὴν ἀσφαλῆ ἐλευθέρως πεζὴ νὰ ἐξυπνήσουν τὴν πρωΐαν δούλοι καὶ αὖθις.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Τὸ μέγα ξενοδοχεῖον τοῦ «Λουβίνου» ἐπιταχθὲν, χρησιμοποιεῖται ὡς κατοικία Τούρκων ἀξιωματικῶν, οἵτινες τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς διοργάνωσαν ἑορτὴν πρὸς ἑορτασμὸν τῆς νίκης. Εἰς τὴν ἑορτὴν αὐτὴν προσεκλήθησαν καὶ τινες ὁμογενεῖς Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων μετὰ τῶν ...θυγατέρων των. Τὸ μεσονύκτιον ἡ ἑορτὴ διελύθη, οἱ προσκεκλημένοι ὡδηγήθησαν εἰς τὰς οἰκίας των μὲ χρόνον τὸν διεταρὰν ὅτι ἐκρατήθησαν αἱ θυγατέρες των ἵνα παράσχουν τὴν ὑπόλοιπον τῆς νυκτὸς μετὰ τῶν ἀποκτηνωθέντων ἐκ τῆς μέθης Τούρκων!

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟΝ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑ

Ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς τοῦ ἀνατολικοῦ, εἶχον συρρεύσει εἰς Σμύρνην πολὺ πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν Τούρκων. Πολλοὶ τούτων εἶχον εἰσβάλει εἰς Σκαρόρους φορτηγίδας μένοντες ἐκεῖ ἐπὶ ἡμερονύκτια ὁλόκληρα, μέχρις ἀναμένοντες νὰ τοὺς ὁδηγήσουν εἰς τὰ ἀτμόπλοια τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὴν τραγικὴν χώραν. Τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς ὅταν οἱ νικηταὶ ἄξιωματικοὶ ἐπανηγύριζον εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Λουβίνου τὴν ἀνάληψιν Σμύρνης, αὐτοὶ νίκης, μία ἀπὸ τὰς φορτηγίδας αὐτὰς ἐκάη μετὰ τῶν ἐπιβατῶν των αὐτῆς ἀτυχῶν προσφύγων! Πυροτέχνημα ἀντάξιον τοῦ Τουρκικοῦ πολιτισμοῦ καὶ... τοῦ αἰῶνός μας.

Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Τὴν ἐπομένην τῆς εἰσόδου τῶν Τούρκων εἰς τὴν Σμύρνην ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ διαταγὴ δι' ἧς ἐκαλοῦντο νὰ παρουσιασθοῦν ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὸ φρουραρχεῖον ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Οἱ παραδόται τῆς ἀνωτέρω διαταγῆς συλλαμβανόμενοι θὰ ἐτυφεκίζοντο. Μία ἀρά γε μαρτυρικὴ τύχη ἀνέμενε τοὺς δυστυχεῖς Μικρασιάτας ὅσοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος πειθόμενοι ὑπηρέτησαν ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν συνταγμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ;

Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ὁ δυστυχέστερος ἄνθρωπος τῆς Σμύρνης κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἶνε ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος. Ὁ ὑπέροχος αὐτὸς πατριώτης ὁ ὁποῖος ἔζησε μὲ τὸ θυμόν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς φυλῆς καὶ ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάσκεψιν τῆς εἰρηνικῆς Ἑλλάδος νικήτριας τῆς Σμύρνης ὑπέστη ἀπὸ τὸν παράφρονα Στεργιάδην καὶ τὸν ἀντάξιόν αὐτοῦ Γουναράκην τοὺς χειροτέρους ἐξευτελισμοὺς ἀποκαλέσας τὴν ἀγαπημένην του Σμύρνην καὶ πάλιν βούλην. Ἔλεγεν ὅτι σύντομα θὰ ἀπελλάσσετο ἀπὸ τὴν θεσπεσίαν τοῦ Στεργιάδη, ἀλλὰ δὲν ἐφαντάζετο ποτὲ ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν.

Πολλοὶ ὁμογενεῖς, μετὰ τὴν αἰσχρὰν φυγὴν τοῦ Στεργιάδη συνεβούλευσαν τὸν Μητροπολίτην νὰ τὸν μιμηθῇ, γνωστοῦ ὄντος ἐκ τῶν προτέρων ὅτι Ἀρεῖα θὰ ἐξέσπα κατὰ τῆς κεφαλῆς του ἡ Τουρκικὴ βαρβαρότης. Ἀλλὰ ὁ ὑπέροχος ἱεράρχης ἀπέκρουσε τὰς προτάσεις ταύτας ἀπαντῶν τὸ εὐαγγελικὸν ρητόν: «Ὁ καλὸς ὁ ποιμὴν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων αὐτοῦ.»

Η ζωντανή μνήμη αποτρέπει συμβιβασμούς

Ζωντανές, όμως, παραμένουν **οι μαρτυρίες των ξεριζωμένων Ελλήνων** οι

οποίοι μετά από αιώνες παρουσίας στη γη της Ιωνίας, του Πόντου, της Καππαδοκίας, της Ανατολικής Θράκης, αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα αγιασμένα αυτά χώματα. Μαρτυρίες που διασώθηκαν από γενιά σε γενιά για τα φοβερά εγκλήματα που έγιναν εκείνες τις τελευταίες ημέρες του Αυγούστου σε εκείνες τις περιοχές.

Για τους γείτονες Τούρκους τα όσα συνέβησαν το 1922 στη Σμύρνη και στα περίχωρά της αποτελεί ένα σημαντικό “ιστορικό κεφάλαιο”. Τι και αν εγκλημάτησαν ενάντια στην ανθρωπότητα; Τι και αν στιγματίστηκαν από το αίμα χιλιάδων αθώων ψυχών; Για αυτούς το συγγνώμη παραμένει λέξη άγνωστη. Για εμάς, τους Έλληνες, τα όσα συνέβησαν στη Μικρά Ασία εκείνο το θέρος αποτελούν χρέος να μην ξεχάσουμε. Να μην συμβιβαστούμε με το ατιμώρητο έγκλημα για το οποίο ορισμένοι ακόμα καυχώνται. Κάθε συμβιβασμός στην εθνική συλλογική μνήμη μπορεί να ανοίξει την Κερκόπορτα για άλλα δεινά. Η σταυρική πορεία του Μικρασιατικού Ελληνισμού επιτάσσει η **“εθνική μνήμη”** να μην λησμονηθεί στον βωμό καμίας διπλωματίας ή οποιουδήποτε συμφέροντος. Μόνο τότε η προσδοκία της ανάστασης της Ρωμιοσύνης θα είναι διακαιομένη.

Οι αριθμοί δεν επιτρέπουν ανατολίτικα παζάρια

Για την ιστορία **η Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό Κράτος** καθιερώθηκε με ο**μόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων στις 24 Σεπτεμβρίου 1998**

και τιμάται κάθε χρόνο στις 14 Σεπτεμβρίου. Είχε προηγηθεί το 1994, ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων, όπου η 19η Μαΐου, τιμάται ως ημέρα εθνικής μνήμης για την γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου.

Την πρωτοβουλία είχαν αναλάβει τρεις βουλευτές του ΠΑΣΟΚ με μικρασιατική καταγωγή, ο **Γιάννης Καψής, ο Γιάννης Διαμαντίδης και ο Γιάννης Χαραλάμπους.** Στο σχετικό υπόμνημα που κατέθεσαν στη Βουλή τον Μάιο του 1997 έγραφαν ότι *“Η κατάρρευση των ελληνικών δυνάμεων το 1922 στη Μικρά Ασία, οι σφαγές, λεηλασίες και η προσφυγιά που ακολούθησαν, αποτελούν το αποκορύφωμα μιας συστηματικής προσπάθειας εξόντωσης του ελληνικού στοιχείου από τα χώματα της Μικρά Ασίας”.*

Την τερατώδη αυτή γερμανική σύλληψη πρώτοι οι Νεότουρκοι ανέλαβαν να κάνουν πράξη. Δεν υπήρξε ενέργεια αυθόρμητη, αλλά μία συστηματική προσπάθεια που ξεκίνησε στις αρχές του 20ου αιώνα και εμπεριείχε όλα τα στοιχεία εκείνα τα οποία συνιστούν μία **Γενοκτονία**. 1.500.000 νεκροί, εκατοντάδες χιλιάδες αγνοούμενοι και αιχμάλωτοι, 1.500.000 πρόσφυγες. Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι. **Δεν επιτρέπουν ανατολίτικα παζάρια.**

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΣΦΑΓΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ ΑΝΩ ΤΩΝ 100 ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΤΟ ΘΡΑΚΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ
ΣΩΤΗΡΙΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ